

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΓΚΑΣΤΟΝ ΛΕΡΟΥ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Α πρέπει να έχω κάθε ελευθερία δράσεως, σχετικὰ μ' αὐτὴ τὴ νεαρή Γαλλίδα, τὴν Πρίσκα, ἔξωκωλύθησε νὰ λήξῃ στὸν κόμητα Νερατώφ ὁ προσωρινὸς ἀρχηγὸς τῆς 'Ομορφίας, Γκράτ. Νὰ γιατί σὰς εἶπα νὰ ἰδῆτε τὸ στρατηγὸ Ροστοπόφ. Μόλις αὐτὸς θὰ πῆ δυὸ λόγια στὸν κόμητα Βαλγκορούα, τοῦ ὁποῦ ἐνε στενὸς φίλος, ὁ Τσαύρος θὰ ὑπογράφῃ ὅποια διαταγὴ θελήσουμε, χωρὶς νὰ ξέρῃ κἀν περὶ τίνος πρόκειται. Ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε, ὅτι ἡ Πρίσκα εἶνε Γαλλίδα. Ἄν θέλωμε λοιπὸν νὰ μὴν ἔχουμε ἐνοχλήσεις ἐκ μέρους τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας, πρέπει, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ καταρθώσουμε νὰ μεταμορφώσουμε αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι σὲ ὑπόθεσι τοῦ κράτους. Ἔτσι θὰ μπορούμε νὰ δράσουμε μὲ κάθε μυστικότητα καὶ χωρὶς νὰ δόσουμε λόγο σὲ κανένα. Φέρτε μου λοιπὸν, κἀμε κόμη, τὴν ἔγκρισί τοῦ Τσαύροκογι Σέλο... καὶ συγχωρεῖτε με ποὺ ἤρθα καὶ σὰς ἐνόησα ἀπὸψε...

— Δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος γιὰ νὰ σὲ συχωρέσω, Γκράτ, καὶ θὰ ἔχῃς ὅ,τι σοῦ χρειάζεται μεθ'αὐτοῦ τὸ πρωί. Ἔλα νὰ με ἰδῆς στὸ ὑπουργεῖο.

Ὁ Γκράτ ἔκανε μιὰ ὑπόκλισι κ' ἀπομακρύνθηκε, ἐνῶ ὁ κόμης Νερατώφ διεθυνθῆκε πρὸς τὰ σαλῶνα, ἀρκετὰ εὐχαριστημένους ἀπὸ ὅσα εἶχε ἀκούσει.

Ἦταν τόσο ἀφηρημένος, ὥστε χάθηκε μέσα σ' ἓνα διάδρομο καὶ ἀπῆκε, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθῇ, μέσα στὸ καμαρίνι τῆς Ἑλένης.

Ἡ Ἀγάθη μόλις εἶχε φύγει ἀπὸ καὶ μαζὶ μὲ τὴν παραμιάνα τῆς, τὴν ὁποία ἡ χορεύτρια εἶχε φωνάζει ἐπιτηδες. Μὰ δυσκολότερης πολὺ ἡ Ἑλένη νὰ τὴν πείσει, ὅτι δὲν διέτρεχε κανένα κινδύνου κ' ὅτι μποροῦσε νὰ γυρίσῃ στὰ διαμερίσματά της, χωρὶς νὰ φοβᾶται κανμιὰ νέα ἐπίθεσι ἐκ μέρους τοῦ Ραστοβίν.

— Δὲν ἔχετε νὰ φοβηθῆτε περὶ τίποτε, τῆς εἶπε καί. Τὸν ἀνέλαβα ἐγὼ τὸ Ραστοβίν.

Ὅταν ὁ κόμης Νερατώφ μπῆκε μέσα στὸ καμαρίνι τῆς Κουλίγαν, ἡ ἀδελφὴ τῆς Βέρα τὴ βοηθοῦσε νὰ φορέσῃ ἓνα αἰθέριο λεπτὸ φόρεμα. Ζήτησε ἀμέσως συγγνώμην καὶ θέλησε ν' ἀποσυρθῇ, μὰ ἡ χορεύτρια τοῦ φέρθηκε ἔγκάρδια καὶ τὸν ἔβαλε νὰ καθῆσθαι.

— Φαίνεται πολὺ ἀφηρημένος, κόμη, τοῦ εἶπε ἡ Ἑλένη. Ἔχετε πάντα βάσανα τῆς καρδιάς;

— Πῶς! ἔκανε ὁ κόμης, ἀνάδοντας ἓνα σιγαρόττι. Μὲ εἰρωνεύεσθε καὶ σεῖς ἀκόμα; Μοῦ φαίνεται, ὅτι κ' ἡ δική σας καρδιά ἰστοφέρει...

— Τί εἶπατε; ρώτησε ἀτότομα ἡ χορεύτρια, γυρίζοντας πρὸς τὸ μέρος του.

— Νομίζω πὸς δὲν θὰ φανῶ ἀδιάκριτος, εἶπε τότε ὁ κόμης, ἂν σὰς ἰτενθώσω, ὅτι πρὸ ἐνὸς χρόνου, μὲ ἐνμυστηρευθήκατε τὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ κάποιο νεαρὸ εὐπατρίδη...

Ἡ Κουλίγαν ἔγινε κατακόκκινη, μὰ συνέχισε γρήγορα καὶ ἀπάντησε:

— Μπᾶ! Θυμιάστε ἀκόμα ἀπὸ τὸ ἀστεῖο;

— Ἐ! Ἐ! ἔκανε ὁ κόμης, μὲ φαίνεται πὸς δὲν ἦταν καθόλου ἀστεῖο, γιατί ὅταν, ἀγαπητῆ μου φίλη, μὲ παρακαλέσατε νὰ σὰς παρουσιάσω τὸν Ἰβάν (ἂς τὸν ἀποκαλοῦμε ἀπλῶς Ἰβάν, γιὰ νὰ μὴν καταλάβω κανεὶς τίποτε), μὲ μολούσατε μὲ τόση θέρμη κ' ἐνθουσιασμό, ποὺ μόνο ἓνας ἐριτευμένως, ἀγατητῆ μου παιδί, μπορεῖ νὰ ἔχῃ.

— Ὀνειρεύεσαι, κόμη! τὸν διέκοψε ἡ Ἑλένη. Ἄν θέλῃσα νὰ γνωρίσω τὸν Ἰβάν, τὸ ἔκανα ἀπὸ μιὰ ἀπλὴ γυναικεία περιέργεια, γιατί ἀκούγα νὰ γίνεται πολλὸς λόγος γι' αὐτόν. Κι' ἔπειτα, γιατί νὰ σὰς τὸ κρύβω; εἶχα τὴν ἀόριστη ἐλπίδα νὰ βρῶ σ' αὐτόν ἓνα φίλο, ἓνα φίλο εὐκαρινῆ, τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἓνα φίλο...

— Καὶ τὸν βρήκατε; ρώτησε ὁ Νερατώφ, ἐπιμένοντας στὴ συζήτησι.

— Θεέ μου, ναί... Ὁ μέγας δούξ εἶν' ἓνας ἀπὸ τοὺς ποὺ καλοῦς μου φίλους. Αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ μυστικὸ γιὰ κανένα. Καὶ δὲν βλέπω γιὰ ποῦ λόγῳ νὰ τὸ κρύβω. Βρίσκετε τίποτε τὸ ἔκτακτο σ' αὐτό; ἔκανε ἡ Ἑλένη θημιωμένη.

— Ἀπολύτως τίποτε, ἀγατητῆ μου φίλη. Ἀπολύτως τίποτε. Εἶστε ὅμως πολὺ εὐερέθησι ἀπάντε...

Καὶ λέγοντας αὐτὰ, ὁ κόμης ἔξωσσε σὲ δυνατὰ γέλια, νομίζοντας πὸς ἔτσι θὰ μαλάκωνε τὰ νεῦρα τῆς ὄραίας χορεύτριας.

— Σαφινιάζομαι μόνο ποὺ μὲ μολήσατε γιὰ τὸ μεγάλο δόγμα σ' αὐτὸ τὸν τόνο, ἔξωκωλύθησε ἡ Ἑλένη ξερά. Αὐτὸ τὸ πράγμα δὲν εἶναι τὸ ἐπιτρέπω. Καὶ ἐφ' ὅσον μὲ παρουσιάζεται τώρα ἡ εὐκαιρία, θέλω νὰ καταλάβετε, κόμη, ἔτσι ποὺ νὰ μπορέσετε νὰ τὸ ἐπαναλάβετε, ἐν ἀνάγκῃ, στοὺς πολυαριθμοὺς φίλους σας, ὅτι ὁ μέγας δούξ Ἰβάν δὲν ὑπῆρξε ποτὲ γιὰ μένα τίποτε ἄλλο, παρὰ ἓνας φίλος...

— Ἐ, λοιπὸν, σὰς πιστεύω! Βλέπετε πόσο εἶμαι εὐγενής! εἶπε ὁ Νερατώφ. Συγχωροῦσαί με, ὄραία Ἑλένη, ποὺ σὰς ἔκανα ἄδικαια μιὰ ἀνάμνησι ποῦ, ὅπως βλέπω, δὲν σὰς εἶνε καὶ τόσο εὐχάριστη. Τὸ ἔκανα αὐτό, γιατί πρὸ ὀλίγου εἶχα πληροφορίες γιὰ τὸν μεγάλο δόγμα, ὁ ὁποῖος, καθὼς θὰ ξέρετε, ἔχει ἔξαφανιστεῖ. Τὸν ἀναζητοῦσαν τοῦ κακοῦ παντοῦ καὶ μόλις τώρα ἔμαθα ποὺ βρίσκεται περὶ τοῦ.

— Καὶ ποῦ βρίσκεται λοιπὸν; ρώτησε ἡ Ἑλένη, ἡ ὁποία εἶχε γίνει ἔξαφνὰ ἀνήσυχη ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ κόμητος.

— Θὰ σὰς ἀπαντοῦσα εὐχαριστῶς, ἀγατητῆ μου Ἑλένη, ἂν μπορούσα, μὰ πρέπει νὰ σεβασθῶ ἓνα ἐπαγγελματικὸ μυστικὸ, ἀπάντησε ὁ κόμης, πετώντας τὴ στάχτι τοῦ τσιγάρου του καὶ σηκώνόμενος. Μπορὸς νὰ σὰς πῶ ἓνα πράγμα, ἓνα πράγμα ποὺ πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ ὅλους τοὺς φίλους του, ἐπρόσθεσε κοινωνώντας ποσηρὰ τὸ κεφάλι του. Ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται, δὲν εἶνε καθόλου ἄσχημα.

— Ἄ! ἀλήθεια!

— Naί. Ἔχει πάει μαζὶ του μιὰ νέα γυναῖκα... μιὰ νέα γυναῖκα ποὺ πρέπει νάνα κ' αὐτὴ μιὰ ἀπὸ τίς φίλες του.

— Καὶ ἔκανε πολὺ καλά, εἶπε ἡ Ἑλένη προσποιημένη τὴν ἀδιάφορη, ἂν καὶ εἶχε χλομάσει λίγο κάτω ἀπ' τὸ κοκκαλάδι της. Βρίσκεται σὲ ἡλικία νὰ διασκεδάσῃ. Εἶνε τόσο νέος... Ἐξ ἄλλου πρόκειται νὰ τὸν παντρεύσῃν προσεχῶς. Δὲν εἶν' ἔτσι;

— Naί... μαζὶ μὲ τὴν κόρη τοῦ φίλου σας πρόγρητος Κιρκώφ, εἶπε σαρωστικὰ ὁ Νερατώφ, τὸν ὁποῖο τὸ πάθος του γιὰ τὴν Πρίσκα τὸν ἔκανε ἠλίθιο καὶ κακὸ. Καὶ ἀνάδοντας ἐν' ἄλλο τσιγάρου, ἐπρόσθεσε:

— Ἀλήθεια, πὸς τὰ πάτε μὲ τὸν Κιρκώφ;

— Ἄ! ἔτσι κ' ἔτσι. Ἡ αὐτὸς ἡ ἓνας ἄλλος, τὸ ἴδιο μὲν κάνει. Καθὼς ξέρετε, λίγο μ' ἐνδιαφέρουν αὐτὰ τὰ πράγματα. Μὰ φεύγετε μιάλας, κόμη;

— Naί, πάω νὰ συνεχίσω τὸ μπριτζ μου ποὺ τὸ ἄφησα στὴ μέση.

— Μιὰ λέξι ἀκόμα... μιὰ λεξούλα... θὰ μὲ τὴν πῆτε ἐδῶ σ' αὐτὴ... ξέρετε, ὅτι εἶμαι πολὺ ἐγγίμνη. Πέστε μου μόνο τὸ ὄνομα τοῦ μέρους ὅπου βρίσκεται οἱ ... δυὸ μας ἐρωτευμένοι.

— Ἄ! Ἄ! εἶδατε ποῦ ἐνδιαφέρεστε;... Μὰ δὲν μπορῶ, δὲν μπορῶ... Εἶνε μεγάλο μυστικὸ, ἀγατητῆ μου παιδί.

Ὁ Γάλλος ποιητῆς Βερανζέρου.

— Πέστε τό μου στό αυτί.. νά έδω, Πέστε τό μου έδω, αγαπητέ μου μικρό κόμη, καί θά έχετε τό δικαίωμα νά με φιλήσετε στό ίδιο μέρος.

— "Ε! "Ε! αναστήναξε ό κόμης. Στ' αλήθεια, είνε πολλή δειλαστικό τό αντίλλαγμα σας. Μά κ' απτό πού θά σάς πώ, είν' ένα πολύ μεγάλο μυστικό. Λουπόν, ό μέγας δούξ καί ή συντροφίμοσά του κάνουν ότι μπορούν γιά νά εγκαταλείψουν τή Ρωσία καί νά πάνε στη Γαλλία. Είστε ευχαριστημένη;

— Πολύ ευχαριστημένη! φώναξε ή καλλιτέχνις. Φιλήστε με τώρα στό αυτί. Τό άξίζετε...

Ό κόμης τή φίλησε πραγματικά στό αυτί, μά όταν θέλησε νά τή φιλήσθ καί στό λαμίο, ή 'Ελένη τόν έβγαλε έξω.

— "Αν χρωσαστήτε κ' άλλες πληροφορίες, είντε εκείνος φεύγοντας, δέν έχετε παρά νά με φωνάξετε. Θά σάς τις δώσω όμως πάντα με τό ίδιο αντίλλαγμα...

— Σήμενοι, ήλιθε, μουμύρισε ή 'Ελένη. Με φρόβισε τόσο τό ζώο. "Ελα, Βέρα, δώσε μου τή βοηθοίτσα καί τό κεφάλι...

Καί βοηθοιμένη από τήν αδελφή της, άρχισε νά βάρη τά μάτια της.

Μά τήν ίδια στιγμή, άνοιξε μέσα ό νεαρός καί φλογερός γυός του κόμητος Σοματέργ, Νικόλαος Μιχαήλοβιτς.

— Ό Μπαλίνσον δέν ήθε άζόμια! φώναξε. Είντε τρομερό. Σίγουρα θά μεθά κάποιον στην πόλι καί θά μάς έρθη στουά στό μεθσι.

— Μπά! άπάντησε ή 'Ελένη. "Ησιχάστε, φίλε μου. Θά χορέψω καί χωρίς αυτόν...

Ό Σοματέργ υίός έκανε μιά ύπόκληση, μά βλέποντας μισοστά του μά ύπέροχη πλάσι καί τούς όμοιους μιάς θεάς, δέν μπόρεσε νά κρατηθί. "Αγκάλιασε τήν 'Ελένη καί τή φίλησε όλ' αυτά με μιάς. "Η χορεύτρια έκανε πώς θυμόμει καί φώναξε:

— Μου έβγαλε όλη μου τήν πούντρα! Μου έβγαλε όλη μου τήν πούντρα!

— Ναι! Τήν έφαγα! άπάντησε ό νέος. Πραγματικά, τά μουστάκια του ήσαν γεμάτα πούντρα κ' ή 'Ελένη, βλέποντάς τον έτσι, δέν μπόρεσε νά κρατήσθ τά γέλια της.

— Βέρα, είντε, δώσε μου τό κουτί με τήν πούντρα. Ποτέ μου δέν θά πιστευσω, ότι ό Νικόλαος τρώει με τόσο δρεξι τήν πούντρα.

Μά ό Σοματέργ υίός, είχε γίνει τόσα σοβαρός κ' είντε:

— "Εμένα, 'Ελένη, δέν με θέλετε. "Αφίνετε τό Νερατόφ νά έρωτοτοροσθι μαζί σας...

— "Όχι τόν Νερατόφ, Νικολούσκα, αλλά τόν πατέρα σου.

— Μιλάτε σοβαρά;

— Πότε μου δέν μιλάω σοβαρά.

— Τότε, γιατί μου τό είντε αυτό; ρώτησε γεμάτος πάθος ό νέος.

— Γιά νά τό μάθετε από μένα... καί νά μη μου κάνετε σιγρές, όταν θά τό μάθετε από άλλους.

— Μά, μικροίμνα μου 'Ελένη, δέν έχετε δώσει σέ μένα τό δικαίωμα νά σάς κάνω σιγρές. "Εγώ δέν είμαι τίποτε γιά σας, τό ξέρω. "Όπως επίσης ξέρω πώς με κοροιδεύετε. Μου τό δείχνετε αυτό κάθε μέρα. Μά κ' εγώ σάς λατρεύω...

— "Όποτε είντε δυστυχισμένος;

— Ναι. Είμαι τόσο δυστυχισμένος, όποτε θά μπορούσα νά σκοτώσω άνθρωπο γιά σας...

— Γιά μένα! Δέν πιστεύω...

— Λοιμώστε με καί θά τό δήτε, άπάντησε ό Νικόλαος σοβαρά.

— Είσαί άνόητος, Νικολούσκα, είντε ή 'Ελένη. Μην παίρνεις αυτό τό τραγικό ύφος. Δέν σου πάει, γιατί είσαι ξανθός.

— 'Ελένη... γιατί μου μιλάς γιά τόν πατέρα μου;

— "Α! τά ίδια πάλι; Μά σου είπα τό γιατί...

— Ξέρεις, 'Ελένη, ότι δέν κάνεις καλά νά προκαλθς έτσι τή ζηλοτυπία μου; Ξέρεις, ότι κάθε φορά πού βλέπω τόν πρίγκηπα Κιρκώφ κοντά σου, μου έρχεται ή διάθεσι νά τόν σκοτώσω. Νά τόν σκοτώσω σάν σκυλί! "Ω! αυτό θά με άνακουφίσει πολύ.

— Μά θά σου προκαλούσε πολλές στενοχώριες. Βλέπω όμως, ότι είσθε όλοι σας στην οικογένειά σας πολύ ζηλιάρηδες.

— Γιατί;

— Γιατί ότι μου είπτε έσθ πρό όλίγου, μου τό είχε πει έπανειλημμένους κ' ό πατέρας σου...

— Ό πατέρας μου; "Αδύνατον!

— Κι' όμως, έτσι είντε. Δέν μπορεί νά χωνένθ κ' αυτός τόν πρίγκηπα Κιρκώφ.

— Μά είντε ό πύς παληός του φίλος

(Ακολουθεί)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— "Ενας "Αγγλος στατιστικολόγος ύπολογίζει, ότι ό όλικός άριθμός τών διατηρούμένων ήδη εν κωμψ ειρήνης στρατευτών σ' όλα τά πολιτισμένα κράτη τού κόσμου άνέρχεται σέ 10.250.000 άνδρας.

— Σε περίπτωση δέ έκρήξεως διεθνώς πολέμου, τά κράτη αυτά μπορούν νά παρατάξουν άμέσως 90.250.000 στρατιώτες.

— Στεπληρώνοντας τή στατιστική του ό εν λόγω "Αγγλος, λέγει, ότι άν όλοι αυτοί οι στρατιώτες παρετάσσοντο ό ένας κατόαν του άλλου, ή γραμμή πού θά έσχημάτιζαν, θά ήταν έξη φορές μεγαλύτερη τής περιφερείας τής Γης.

— Στη Γαλλία κατασκευάζονται έτησίως 26.000.000 ζεύγη γαντιών, από τά όποια 8.000.000 έξάγονται στό έξωτερικό.

— Στο Παρίσι ζούν 1000—1500 έξ επαγγέλματος μάγοι καί προφήτες!

— Στο Λονδίνο κατοικούν 125.000 "Εβραίοι.

— Στο σόμα τής φάλανας ύπάρχουν 4.065 νεδρα.

— "Ενα από τά μεγαλύτερα ήφαιστεια τού κόσμου, είντε καί τό ήφαιστειο Κιλώα, πού βρίσκεται στη νήσο Χαβάι.

— Ό κρατήρ τού ήφαιστειου αυτού βρίσκεται, σέ ύψος 1800 μέτρων, ή δέ λάβα πού ξεκίνησε απ' αυτόν, καταλαμβάνει έκταση 1.200 έκταρίων.

— "Ενας "Αμερικανός έξερευνητής άπεκάλυψε τελευταία μιά "Ινδική φυλή, τών Σουοι όνομαζομένων, ή όπια ζει άπομονωμένη απ' όλο τόν κόσμο, σ' ένα νησί μεταξύ τής Κάτω Καλλιφορνιας καί τού Μεξικανικού Σουδρα.

— Οι ύθαγενείς τής φυλής αυτής άνέχονται σέ 1.250, έξ αυτών δέ ή 325 είντε γυναίκες.

— "Η ταχύτης κ' ή δύναμις τών Σουοι είντε πρωτοφανής. Ζούν σέ τροπολογία κατάστασι, τρεφόμενοι από άγρια θηρία, τά όποια συλλαμβάνουν, τά κομματάζουν καί τά τρώνε άφρητα. "Η βουδύμια τους δέν έχει όσθα! Μπορεί ό καθένας τους νά φάη 8—10 άνάδες κρέατος τό μεσημέρι κ' άλλες τόσες τό βράδυ!

— "Ενα από τά σπανιότερα καί όσιώτερα ποιήματα τού κόσμου είντε οι "Τόξες — ένα είδος παγωνιών—πού βρίσκονται στην "Ιαπωνία.

— Τό φτερόμιά τους είντε τοιαύτοχρωμο, ή δέ σούά τους έχει μήκος 5—6 μέτρων.

— "Η όλική αξία τών ψαριών πού πωλαμβάνονται καθημερινώς σ' όλα τά παράλια τής "Αγγλιας, άνέρχεται σέ 35.000 λίρες.

— Κάθε "Αγγλος γραφει 55—60 επιστολές τόν χρόνο.

— "Η αναλογία τών σκύλων στην "Αγγλία είντε 55 επί 1000 κατοίκων.

— Ό καταρράκτης τής Γκερόπτα, τού ποταμού Σιραχίτι τών "Ινδιών, είντε μεγαλύτερος τού Νιαγάρα. Τά ύδατα τού καταρράκτηου αυτού πέφτουν από ύψος 425 μέτρων, ενώ τού Νιαγάρα από 275 μέτρων.

— Ό παγκοσμίως γνωστός κομμικός ήθοσαστής τού κινηματογράφου Σαρκλό, κατά τήν τελευταία του περιόδιαν ανά τήν Κιρκώφ καί "Αμερικάν, σκεκέντροσε τις ύπογραφές διαφόρων βιολίων, διασήμεν πολιτικών καί διεθνώς άνεγνωρισμένων προσωπικοτήτων, πάνω σ' ένα μαστοίνι του, από σπάνιο "Ινδικό καλάμι.

— Τό μαστοίνι αυτό τού Σαρκλό είντε μοναδικό στον κόσμο καί προκαλεί τόν γενικό θαυμασμό.

— Φέρει τραγούδιες περίπου ύπογραφές, μεταξύ τών όποιων τού Πάπα, τού Κάιζερ, τού Γράντι, τών βασιλέων "Αγγλιας, "Ιταλίας, Βελγίου, κλπ.

— Ό μεγαλύτερος φάρος τού κόσμου εγκαταστάθηκε τελευταία στην κορυφή τής Αίτνας, σέ ύψος δηλαδή 3.000 μέτρων.

— Ό τεράστιος αυτός φάρος είντε φωτιστικής έντάσεως 1.000.000 κηρίων καί έξυτηρεται όχι μόνον τούς ναυτικούς, αλλά καί τούς άεροπόρους πού διασχίζουν τή Μεσόγειο.

— Σύμφωνα με μιά τελευταία στατιστική, κατά τόν περσομένο χρόνο έγιναν κλοπές στην "Ιταλία άντικειμένων αξίας 175.000.000 λιρεττών.

— "Η ίδια στατιστική άναφέρει, ότι κατά τό αυτό χρονικό διάστημα διεπράχθησαν 825 φόνου, 675 ληστείες καί 1325 έμμερησια.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

